

uden den vilde de stiftende Konjunkturer ved Høsten medføre Prisforøgelser, som i allerhøieste Grad vilde ramme Alle dem, der maa kjøbe sig, hvad de behøve til deres Ernæring. Det vilde være en stor Ulykke, om Tiden blev skruet tilbage til en Periode, hvor Europa skulde saa at sige brødføde sig selv. Det er kun ved den stærke Forsyning fra hinlides Atlanterhavet, at det har været muligt for Europa at udville den betydelige industrielle Virksomhed, der nu finder Sted. Men for Agerdyrkeren, set fra hans specielle Standpunkt, er ganske vist den amerikanske Konkurrence, samtidig med, at den er en Velgjerning for Menneskeheben, en overordentlig besværlig og farlig Nabo, der i mange Henseender tager Lys, Luft og Næring fra ham, og da Danmark er i saa høj Grad et agerdyrkende Land, er der ikke Noget at indvende imod, at man i Danmark stiller sig paa det Standpunkt, hvorfra Agerdyrkeren maa betragte det Hele, og altsaa erkjender, at den amerikanske Konkurrence er en Faktor, som maa gjøre et meget stort Staar i den Indtagt, vort Land i det Hele er istand til at opnaa. Denne Konkurrence strækker sig til alle Grene af Agerdyrkingens Frembringelser. Det er ikke alene som i tidligere Tid blot Kornvarer, hvormed Amerika konkurrerer paa de store europæiske Markeder. Det er tillige Kvæg, faavel levende som slagtet, og Meieriprodukter, som nu i stedse stigende Omfang føres fra Amerikas store og frugtbare agerdyrkende Stræninger over til Europa. Det vil ikke være hensigtsmæssigt her ved denne Leilighed at komme altfor dybt ind paa Lal, der kunne afgive nogen Foretelling om, hvilken Rolle denne Konkurrence spiller, men nogle ganske enkelte Data er det maaske ikke uhenigtsmæssigt at anføre for at vise, hvilken Betydning Amerikas Forsyning af Markederne i det Hele har. I 1870 var Amerika allerede langt fremme paa Markedet som et af de største kornproducerende Lande i Verden og som den Kilde, fra hvilken en overveiende Del af Europas fremmede Forsyning hentedes. I 1870 var der opdyrket omtrent 19 Mill. Acres Hvedeland i Amerika. Jeg bruger disse fremmede Lal, fordi enhver Reduktion til danske Edr. Land vilde blive noget besværlig, og det desuden heller ikke kommer an paa de absolute Lal, der nævnes, men paa Sammenligningen mellem de forskellige Aar. Sammenligningen mellem 1870 og 1879 bliver lige tydelig, enten man regner i Acres eller i danske Edr. Land; det er jo forresten bekendt, at en Acre er paa det Nærmeste $\frac{1}{4}$ Ed. Land. I 1870 dyrkedes der altsaa i Amerika med Hvede omtrent 19 Mill. Acres, og der frembragtes paa dette Areal et Kvantum af 236 Mill. Bushels Hvede. I Aaret 1879 var Hvedejorden i Amerika voget op til næsten 32 Mill. Acres, altsaa i 10 Aar fra 19 til 32 Mill. Acres, og Produktionen var voget fra 236 Mill. Bushels i 1870 til 425

Mill. Bushels i 1878, altsaa i 8 Aar en Stigning fra 236 til 425 Mill. Bushels. Dette er en saa kolossal Stigning, at Lanen ligefrem sjimler derved, og de nævnte store Lal blive endnu større, naar man f. Ex. til Sammenligning erfarer, at imedens Amerika saaledes i det forløbne Aar har haft omtrent 32 Mill. Acres dyrkede med Hvede, har der i hele England kun været anvendt 3 Mill. Acres dertil, saa at altsaa Amerika dyrker Hvede paa et 10 Gange saa stort Areal som hele England. Disse 3 Millioner Acres i England have frembragt i Alt 90 Mill. Bushels, hvilket er omtrent 30 Bushels paa hver Acre, medens Amerika i Reglen ikke faar mere end 13 eller 14 Bushels pr. Acre, hvilket altsaa viser, at Agerdyrkingen i England er betydelig intensivere end i Amerika, men de ansøgte Lal vise tillige, hvilket uhyre Forspring i Kvantitet Amerika besidder fremfor England, som man dog fra gammel Tid er vant til — og jeg kan tillige berettiget til — at betragte som et væsentlig agerdyrkende Land. Men det er ikke alene det hvededyrkende Areal, som saaledes giver et Udtryk for, hvad Amerika er istand til at afle til Europa. Der fandtes i Amerika i det forløbne Aar 33 Mill. Stykker stort Kvæg, 38 Mill. Faar og 34 Mill. Svin, medens England imod disse 33 Mill. stort Kvæg i Amerika kun selv eiede 5 Mill. Stykker, saa at altsaa Amerika har 6 Gange saa meget stort Kvæg som England. Med de mindre Kreaturer stiller Forholdet sig noget anderledes, idet England har 28 Mill. Faar imod de 38 Mill. i Amerika, og 2 Mill. Svin imod de 34 Mill. i Amerika. Jeg vil her fortrinnsvis holde mig til de store Kreaturer, da det er der, at Konkurrencen synes at være farligst for os. Af denne umaadelige Masse Kreaturer staar til Disposition til Afkobning til Europa et saa kolosalt Antal, at det er vanskeligt at angive nogen egentlig Grændse derfor. Grændsen ligger i alt Fald mindre i Amerikas Vone til at frembringe Kvæg eller i de Produktionsomkostninger, som medgaa til at bringe det tilveie, end i Fragten, i Udfibningsvanskeligheden og i de eiendomsmelige Forhold, som nu bevirke, at amerikansk Kvæg ikke frit kan passere ind i England saaledes som f. Ex. vort eget Kvæg, altsaa i Sygdomsforholdene. Men de Jernstrid, som aarlig ske i Henseende til Oversførsen ere i allerhøieste Grad foruroligende for et Land, der selv optræder som Konkurrent paa dette Marked. Fragten er nu reduceret saaledes, at den for et stort Stykke Kvæg fra Amerika til England kun udgjør $2\frac{1}{2}$ à 3 £strl., hvilket altsaa vil sige høit regnet c. 50 Kr. pr. stort Kreatur. Da nu Jernbanefragten i alt Fald paa mange Steder i de forenede Stater er nedsat ganske overordentlig for Kreaturtransport, saa fremgaar det deraf, at Transportudgifterne fra de indre store Agerdyrknings- og Kvægdriftsdistrikter til England i ingen Henseende svare